

[PAWIĘ *sb n*

A pl pawięta.

Sł stp brak, Cn s.v. pawi, Linde także XVIII w.

Piskłę pawia; pavonia proles Cn: Gdy chceż pawiętá cudze ku drugim przyłączyć/ dofyć piętnaście iedney pawicy wodzić. Cresc 1571 576 (Linde).

KW